

MAGYAR KURIR.

Bécs, Kedden, Januarius' 18dikán, 1825.

Spanyol Ország.

A' Monitor Jan. 5-dikén közre bocsátotta azon Alkút, melynek ereje szerint a' Franczia sergeknek egy része tovább is meg fog Spanyol Országban őrizeten maradni. Az Alkú Dec. 10-kén jött-ki 1824-ben. Mi ennek csak summázatját teszszük ide, melly ennyiben áll: —,

„Mínt hogy Ő F. ge Spanyol Ország' és a' két Indiák' Királya jónak találta, hogy a' Frantzia armádanak egy része, ezen Januariusnak 1-ső napján-túl is Spanyol-országban maradjon, azért, hogy a' Spanyol armáda az alatt ismét lábra állittatassék 's a' rend, a' melly már helyre-állittatott, megerősítették; és mínt hogy Ő F. ge a' Franczia és Navarrai Király, ujj, hathatós, és jó indulatból származó bizonyosságát akarja mutatni annak, hogy a' Spanyol Király Felséges Személye' és Országá' holdogságának előmozdittatásában tisztá' szívvel részt venni kíván: mind ezekhez képpést 's a' t. meghatározták: —,

„Hogy a' Spanyol Országban marandó sergek száma ezen esztendőben, Jan. 1-ső napja után 22. ezer emberekre szálittassék-le, és az ilt következő várakba osztattassék-ki u. m: Kadilsba, Isla-de-Leonba 's a' hozzátartozókba, Barcellonaba, S. Sebastíanba, Pamplónába, Jacába, Seu-d'Urgelbe, San-Fernandó-de-Figuerásba, 's a' két Helvétus Regementek Madridba vagy oda hol, a' Spanyol Király lenni fog, hogy, Ő Felsége 's Familiája, mellett szolgálatot tégyenek. Ezeken kívül minden más Spanyol várakat oda hagynak a' Fran-

tzia sergek. A' Frantzia és Spanyol sergek között az a' függés áll fenn, melly az előbbeni Alkú szerént fennállott. Mínt hogy Fr. Király Ő Felsége ezen sergeket csak a' Sp. Király Ő F. ge' kívánságára hagyja Sp. Országban, erre nézve a' tavaly Febr. 16-kán készült Kötésnek tartásaival meg egygyezőleg, mihelyest a' két Felségek az eránt meg fognak egygyezni, ezen sergek Sp. Országból azonnal kiútoznak.

Déli Amerika.

A' BuenosAyresi Árgus ujság e'képpen írt Oct. 20-kán 1824-ben: —,

„A' Sáltából e' hónap' 13-kán ide érkezett posta-tarisznyában olly tudósítások érkeztek ide, hogy Spanyol Generalis Valdecz Felső Perut egészen elhagyta, a' melly szerént Generalis Olaneta, (a' ki magát hasonló képpen jó Royalista Generalisnak tartja, de e' mellett Valdeczel még is szüntelenül egyenetlenkedett, 's Felső Peruban a' Kormányozóságot egész a' Desagurodóig magáénak lenni tartotta) már most egész győzedelmi örvendéssel vissza mehetett Potosiba.

„Valdecznek innét lett illy hirtelen való eltávozasát nem egyébnek lehet tulajdonítani, hanem csak annak, hogy a' Perui Vice-Király La-Sarna, a' ki Gen. Canteraena k Junin mellett Aug. 6-kán Bolivárral történt verckedése miatt nagyon megijodott vala, sürgetve parancsolta, hogy Felső Perut oda hagyván, a' Canterae segítségére siessen menni.

„Valde ez ezen parancsolathoz képest Sept. elején tavozott-el Potosiból. Eltavozása előtt azt írta Olanéának: „Hogy mar most megengedi, hogy azon Felső Perui tartományokat, melyekben eddig az ő alatta lévő seregek tanyáztak, elfoglalja, de olly feltétel alatt, hogy ezen tartományokat az Insurgensek ellen hathatósan fogja oltalmazni, s ezeket a Spanyol Király Uralkodó páltzája alatt meg fogja tartani.“ — Olanéta Sept. 1-ső napján ment vissza Potosiba.

„A Buenos-Ayresi Országlószék eddig is tilalmazta azt az emberiséggel ellenkező kereskedést, melyet Afrikában a Feketéknél felvásárlásával s eladásával a tengeri kereskedő nemzetek eddig üztek. De most törvényesen meg akarja ezen Országlószék tiltatni ezen kereskedésnek módját. Erre nézve illy törvényjavallást terjesztett a Minister a Törvényhozó Gyűlés' elejébe: —,

1. Az Afrikai rabszolgákkal való kereskedés, tengeri ragadozásnak lenni kihirdetetik.

2. Azok a Buenos-Ayresi polgárok, a kik ezen törvénynek kihirdetése után ezen kereskedésen rajta érettetnek, mint tengeri ragadozók úgy büntettetnek.“

Generalis Alvear helyébe, a ki eddig az Észak-amerikai egyesült Státusok Országlószékénél Buenos-Ayresi Követ volt, hanem onnét a Perui Royalisták ellen rendeltetett Buenos-Ayresi armada vezérévé nevezetett, polgar Junartu nevezetett követté.

Portugallia és Brasilia.

Decz. 15-kén így írtak Lisbonából: A Francia Nagy Követ Hyde-de-Nauville Gróf Bomposta úr, fényes pompával bemutatva a maga meghitelező követségi levelet, mint a X-dik Karoly Nagy-követje.

A Londoni Kurir pedig e-képpen ír: — „A Lisbonában lévő Francia Nagy-követ úr azon a ponton áll, hogy a maga követségi helyéről eltavozzék, a köz beszéd szerént azért, hogy a Francia törvényhozóknak tanácskozásaiakon jelen legyen. Hanem az ő eltavozásának igazabb oka csak ugyan egyéb lehet, az tudniillik, hogy az Anglus Követ A court úr, azolta, hogy Madridból ide érkezett, itt-léte által olly nagy fontosságot szerzett magának, hogy az a szolgálat, melyet a Lisbonai Udvar a Fr. Nagy-követ Úrtól varhatott, az A court úrtól keltehető szolgálatot fel nem érhetne. Ezen változason láttatik épülni az a hír is, hogy a Portugalliai Ministerek masok által foguának felcseréltetni.“

Frantzia Ország.

Méltó leszen azon törvényjavallásokról, melyeket a Finantziái Minister Villeleu e hónap 3-dikán a Követek kamara elébe terjesztett, egy kevéssé bővebben írnuak. Első vala a Királynak és familijának élelmekre rendeltetett esztendőnként való költség. Az erről való jóvallás ez: 1) Azon jóságok, melyeket a meghalt király vasarloit, így szintén azon házbér fizetések is, melyet az Artésiai Gróf familiája Du-Roule nevű külső városban birt, a Király jövedelmeihez csatoltatnak; 2) A Királynak esztendőnként való jövedelme az ő Országlásának egész ideje alatt 25 millió Frankokból álljon, mely summa mindenkor a Királyi Ház Ministerének aláírására a kincstárból fizettetessék; 3) Hasonló módon fizetődnek a Princzeknek és Princzaszazonyoknak esztendőnként 7 millió Frankok; 4) A K. Familia másik ágának az Orlean Háznak, azon jóságok, melyek az 1824-ben Május 18-kán és 20-án, Sep. 17-kén és Oct. 7-kén költ Rendelések által vissza adták, és a mel-

lyek az 1661-dik 1672 és 1792-dik eszteni-
dőklen költ Ediktumok által a' XIV-dik
Lajos testvérének az akkori Monsieurnek
's férjfiu maradékainak számára fundalta-
tott jövedelemből jötték-le, hasonló módon
és feltételek alatt birattassanak az Orleá-
ni Lineának feje által mind addig, míg
ennek férjfiu maradékai egészen ki nem
halnak, a' midőn a' Státus' uradalmi
közé térjenek vissza; 5) Hat millió Fran-
kókból álló summát fizessen a' kincstár
hasonlóképpen a' K. Ház' Ministerének alá-
írásaira, a' melly summa a' meghalt Ki-
rály' temetési költségére 's a' mostani Ki-
rály' koronáztatására szolgáljon.

A' mi az Emigránsokat vagy azon
Francziákat illeti, kik a' revolúzió miatt
hazajokat elhagyván fekvő jószágaik elfog-
laltattak 's eladattak, ezekre nézve a'
következőket jegyezhetjük meg:

A' Király' akarója lévén, hogy ezen
szerencsétlenség kára megfordíttassék, ki-
dolgozták a' Státus' ahoz érő finanzia-
i emberei, hogy mekkorának kellessék azon
summának lenni, a' melly ezen célnak
elérésére elég lehessen, 's úgy találták,
hogy valami 1,000,000,000 (az az egy
milliárd) Frankókból álló summa elég-
ség lesz. Az után azt kellett meghatá-
rozni, hogy a' segedelem mi módon adat-
tassék azoknak, kiket illet. Legjobb-
nak találtott, hogy interest adjon nekik a'
Státus, még pedig 100 től 3-mat, és így
az egy milliárdtól 30 milliók beirattának
a' Státus' adosságainak könyvébe, a' melly
Nagy-könyvnek nevezetik, de nem egysze-
rebe, hogy a' Státus ne érezze-meg oly
nagyon, hanem 6 millióként 3 eszteni-
dőklen lefolyta alatt. Azon summák tehát,
mellyek most lassanként a' kivándorlott 's
vissza tért familiák között ki fognak osztat-
ni, mint Renték, vagy a' más országok' szol-
lászformája szerint, mint Státus-Obligázió-

ji, úgy tartatnak. A' tulajdonosok ezeket
el is adhatják, 's a' Státus mindenkor a-
zoltnak fizeti az interest, kiknek kezeilt-
ben az Obligázió fog találatni. Ennyiben
áll ezen Finanzia-i munka' minéműségé-
nek egy dióhajba foglalt előadása vagy le-
rajzolása. Mi itt erre hosszásabban ki
nem bocsátkozhatunk.

Csak azt a' fontos megjegyzést tartottuk
még elmulthatatlanul szükségesnek lenni,
ide tenni, hogy micsoda maxima szerint
intézte-el a' Minister azt, hogy a' Státus'
adosságát egy milliárd tőkepénzel, vagy
30 millió interesttel nevelje, még is ez al-
tal sem a' Státusnak sem az adófizető nép-
nek új terhet ne okozzon.

Az ezen célnak elérésére szolgáló
maxima ez: hogy ugyan csak ezen al-
kalmatossággal még egy harmadik törvény-
javallatot is terjesztett a' Minister, mege-
rősítés végett a' törvényhozók' elejébe,
melynek foglalattja az, hogy a' Státus en-
nekutánna azoknak, kik a' magok tőke-
pénzeiket ennekutánna is a' Státus' kasszá-
jába fogják hagyni ezeknek önként való
megegyeztessék szerint, nem 5 per Cen-
tumot, hanem csak részint 3, részint 4
és fél perCentum interest fizessen. Ezen
eddig volt interestek' kissébbítése által meg-
nyerné a' Státus azt, a' mivel most a' ma-
ga adosságának summáját a' kivándorlot-
tak' kárának visszatérítetése által ne-
velné.

Ezen három törvényjavallatok felett
fognak már most egy darabig a' Követek'
kamarájában folyni a' vetekedések.

Követ Martignae úr 's egysze-
'emind Királyi Biztos, egy beszéddel fogta
pártját a' kivándorlottakat illető javallat-
nak, a' melyben így nyilatkoztatta-ki ezen
tárgyat illő gondolatait: —,

„Uraim! A' Király megparancsolta né-
künk, hogy egy törvényjavallatot hozzunk
előfelébe, a' melly oda céloz, hogy azon
régii tulajdonosoknak, kiknek fekvő józsa-

gaik a' mi polgári nyughatatlanságainknak ideje alatta Status' javára elfoglaltattak, e' miatti vallott megkárosíttatása vissza fordíttassék.

„Azon indító okokat, mellyek a' Királyt arra határozták, hogy néktek a' bölcsesség' és igasság' ezen nagy munkáját jóváltassa, nem szükség hosszasan fejtegetni előtetek. Elenyészvén a' politikai szélveszek' s az indulatoskodásnak' s részrehajlásoknak uralkodása megszűnván, a' józanokosság és igasság' meghalgtatást kaptak magoknak, mint hogy minden nemes és igasságos, s minden jó és hasznos dolog, minden lelkeknek kiszoktamagát nyilatkoztatni, minden szívekbe benyomakodik, s nincsen más mentségre és indító okainak kifejtetésére szüksége; Uram! az urak tudják azt, hogy eme' szomorú emlékezetű időben, midőn királyainknak familiája Francia Országnak egyéb részétől megvalni kéntelenítettvén, melly bizontalankodók' s melly megoszlottak valának minden jó embercinknek szíveik!

„Némelylek úgy ítéltek, hogy a' bölcsesség és a' thronus' java kívánniak tőlök, hogy a' tűzben lévő de még is becses hazának földjéről ne távozzanak-el; mások idegen földön találtak-fel a' dicsőséget, hol magának a' Királyi Szerencsétlenség' menedék helyet keresett vala, s úgy ítéltek, hogy azt ide is elkísérni tartozik a' hűség: innen történt, hogy sok Francziák a' magok országát, mellyet már a' fejetlenségnek minden elválhatatlan kísérő társai, minden féle veszedelmekkel fenyegettek, elhagyták. Isten őrizz, hogy mi itt mind azokra a' boldogtalan történetekre kibocsátkozni kívánnánk, mellyek a' nyughatatlakodásnak és rendtelenségnek emez idejét megjegyelték; sőt azon kell inkább iparkodnunk minden erőnk által, hogy ezen szerencsétlen időeknek még az emlékezetét is kiolthassuk.

„Mi ezen sok veszedelmek sok inségek között csak azokra akarunk vissza emlékezni, mellyekre nézve azt parancsolják az igasság és bölcsesség, hogy tegyük jóvá őket, és a' mellyekről elfelejtkeznünk csak ezen áron lehet. Azokat, kik Francia országból kivándorlottak vala, kemény és fenyegetődöz parancsolatok hívták meg; hogy oda térjenek vissza. Csak a' halálvagy vissza nem menetel közt lehet választást tenni. De ez nem vala elég. Az itthon nem találtatókat' s az ő itthon-találtató familiájikat egy farmalag kelle a' veszedelemnek érdekelni; s a' gyűlölség' ördöge erre is megtalálá az útát módot. Mind ezelmek jószágaik egymás után elfoglaltattak, s eladattak; s az erőszak és hatalom az addig igen későnek találtott kivándorlást a' félelem által sietteté.

„A' kivándorlottaknak jószágaik öszszedaraboltattak, ismét öszszedaraboltattak' s eladattak. Így tettek-el egymás után több esztendők. Megváltozván a' dolgok' állapota, s a' körülállások a' kivándorlottaknak megengedvén azt, hogy Francia országot ismét megláthassak, ők ekkor nagy sokasággal az országba vissza tértek, s némelylek közöttök ismét vissza kapták, a' mit a' Status' kezében hagytak vala.

Igy állának a' dolgok akkor, midőn XVIII-dik Lajos a' maga őseinek, thronusára ismét fellépe. Kétségen kívül első gondja s szívének első ohajtása volt, hogy azok eránt segedelemmel viseltessék, a' kiknek tiszteletet érdemlő szerencsétlen sorsa magát az Övével öszszekötötte vala. Hanem csak ugyan még ezt is megelőző szükségnek tartotta azt az ő bölcsessége, hogy mindeneknek előtte a' néki visszaadatott Országban a' közönséges békeséget állítsa erős lábba. Huszonöt szerencsétlen esztendőnek eltelése után minden nyomon ezen szerencsétlenségnek mély sebei tüntek az ember' szemébe.

„A' Constitúció, ez a' közönséges bátorság záloga, ez a' mérséklettség emlékeztető oszlopa általjában minden tulajdonát megsérthetetlennek lenni nyilatkoztatott, s a' megsérthetetlen dolgok közé meghatározva befoglalta azt is, a' mi nemzeti tulajdonnak nevezetik. Egyenesen ki nyilatkoztatta a' Constitúció, hogy a' törvény a' tulajdon között semmi különbséget nem esmér; Uraságtok tudják, hogy a' Törvény-adó Monarkhának ezen nyilatkoztatása Franciaországban melly mértékben tiszteltetett. Azon közben azok a' familiák, kik a' magok illy nagyon legitimáltatott lávollétek alatt vagyonaikat elvesztették s az ő visszajöveleket után minden visszafordítás eránt való reménségeket elvesztették vala, a' Király jó akaratjához s ezen Országnak igasságos voltához, mellyet meg nem esmerni lehetetlen, just tartottak-fenn magoknak.

„Ezeknek mezejik, házaik, földjeik, familiájiknak vagyonaik, általjában mindeinek elvalának foglaltatva és adattatva. Ezen dolog egy nemes és törvényes gondolkodású népnél kétségbehozhatatlan just adhatott az adossághívásra. A' kár visszaterítettésének kelle tehát azon megsérthetlenség következésének lenni, melly a' foglalások idejében készült Kötések uralkodása alatt határozottatott-meg.“ — (Folytatása következik).

A' Királyi koronázáson Rheims városában jelen fognak lenni a' K. Itélőszékeknek minden első Elölülőjik, a' Departamenteknek Préfektusai, a' General-Licutenantok, a' fegyveres Osztályoknak Kommandánsaik, s minden csapat-vezérek 25 embereikkel, s minden Regimentnek egy zászlójával.

Nagy Britannia.

Amerikából Quebeckből 21 napok alatt érkezett-meg Indian nevezetű brig a' Livernapoli kikötőhelybe, s egyéb utasok között ezen nevezetes személyeket hozta oda: Egygyilmek neve Isavanhuhi Vincent Miklós; ez a' Huronok keresztjén feje; a' másiknak neve Isavanhiszen Román András; a' harmadiknak Orakkabás Coska Stanislo; kik az említett nemzet tanácsának két Elölülőjik. A' negyediknek neve Teatschendale Isioni Mihály. Ez a' nemzet hadi fő vezérje.

A' Morning-Herald Dec. 28-kán írja, hogy Kap.Pince-Afrikanak Guineai partjáról Bonnyból-most érkezvén vissza Angliába azt beszéli, hogy ott a' Feketék vására minden tilalmazás mellett is nagy divatjában folytatattatik. Bonnyból egy brig Sept. 15-dikén evezett-el Francia zászlóval Amerika felé és 500 rabszolgát vitt. Ugyan onnét 600 hasonló szerencsétlenekkel evezett-el egy Francia Corvette Bourbon szigete felé. Nantesből pedig három nagy Francia Brigantinek érkeztek-meg oda, Bonnyhez, olly határozással, hogy mindenik öt-öt száz rabembert vásároljon össze és rakjon-fel. Alaltjában vévén az alatt, míg Kapitány Pince Bonnyban tartózkodott, 20. Francia zászlós hajók jelentek ott meg, olly czéllal, hogy illy rabembereket vásároljanak s vigyenek-el onnét a' világ' külöub-külob részéi felé eladni.

Sok Anglus fő emberek, kik a' Francia Király koronáztatásán jelen akarnak lenni, már szállásokat fogadtattak magoknak Rheims városában,

Angliában Fargateben egy árendás ezen új esztendőre egy pástétomot süttetett, melyre minden rokonait össze hívta. A' héját ezen pástétomnak 56 font lisztből ké-

szították; a' belső részében pedig 30 ten-
geri nyúl, 43 font disznó hús, 12 font
borjú hús, 20 font vaj, sok kors 's e-
gyéb találtak. Minelőtte a' süto' ke-
menczébe betaszították 200 fontot nyomott.

E a' m o s nevű hisaszszony Devonban
nem régen meghalt ijedtében, a' miatt,
hogy a' tanítója egy pókot vetett utánna,
melly a' kis aszszony határa esvén azon
lefelé mászott. Hasonló történt tavaly Ax-
minsterbev.

B é c s.

Itt a' Felsőges Rendelés szerint az
1-ső Ferdinándus két Siciliák' egygye-
sült Országa' Királyának halálára nézve,
e' hónap' 13-dikán hét hetelig tartó Udva-
ri gyász vétetett-fel; olly változással, hogy
a' mély gyász öt hetelig, úgy mint Febr.
16-kaig, 's a' nem illy mély Febr. 17-ké-
től Márcz. 2-kaig tartson.

Bécsben e' hónap' 13-dikán Méltósá-
gos Gróf Bethleni Bethlen Albert Úrnak
élete kedves 's ellelejtethetlen párja, szüle-
tett Méltóságos Császár Ró'salia asz-
szony, midőn életének legbécsesebb sza-
laszat élni még csak elkezdette volna, mi-
dőn nagy méltóságú familiáját legkedve-
sebb reméségelkel biztatná, midőn 20-dik
esztendejé tölténé, gyermek-szülési hideg-
lelésben meghalalozott.

Magyar Ország.

A' Nagy Méltós. Királyi Helytartó Tanács
a' következő jelentést téteti közönséges-
sé: u. m:

„Azon hivatali jelentés szerint, melly
Tek. Nemes Bekés, és Bihar Vármegyék
részéről Felsőbb Helyre tétetett, Ő Császár-
ri Királyi Felsőgenek legkegyelmesebb Ki-
rályunknak azon atyai rendelése, hogy az
Ország' Szemorvosa, most T. T. Szabó
János Úr, minden esztendőnek nyári hó-
napjaiban; a' szembeéli nyavalyák orvoslá-
sa végett az Orzágnak egy részében meg-
jelenjen, a' közelebb múlt esztendőben is
a' sínlódó emberiségre nézve, áldott gyü-

mölcsöt hozott. Nevezetesen I.) Tek. Nemes
Bekés Vármegyéből 14 beteg gyúlvén ösz-
ve, ezek közül 12 tökéletesen meggyó-
gyítottatott; — 2 mint gyógyíthatatlan elbo-
csátatott. II) Tek. Nemes Bihar Várme-
gyében 58 betegek jelenvén meg, 47 tö-
kéletesen helyre hoztatott, 11 mint gyó-
gyíthatatlan elbocsátatott. A' fenn írt be-
tegek közül, kik mindnyájan adófizetők
voltak, 68 betegen úgy nevezett operációk
tétettek; mellyekből 55-tön tökéletes meg-
gyógyulást eszközölt.“

Tétényben, Buda mellett, December
23-dikán forró betegségben meghalt Méltó-
ságos Sz. Györgyi Gróf Hugonnai
Sigmund Úr, Császári Királyi Kamarás,
és Arany Sarkantyús Vitéz, életének 55-
dik esztendejében. Holt tetemei December
27-dikén Fel-Csutra vitettek, a' Horváth
Familia kriptájába, mivel a' boldogult né-
hai N. M. Horváth Sigmund Ő Excellen-
tájának legidősebb fia volt, és Hugonnai
nevet akkor vette fel, midőn Ő Felsőge
által Grófságra emeltetett. A' bús Özve-
gyen kívül 4 fiú, és 3 leány gyermekei
kesergik halálát.

Budán Január's' 1-ső napján életének
74-dik, és köz szolgálatajának 50 megha-
ladó esztendejében meghalt Nagyságos
Szvoboda Jakab János Úr, a' N. M.
Magyar Udvari Kamarának Tanácsosa, lit
személyes szép tulajdonságai, és hosszas
szolgálatajának jeles érdemei köz tisztelet-
nek tárgyává lettek. Jan. 3-dikán rangjá-
hoz méltó halotti tisztelettel Méltóságos
és Fő Tisztelendő Juranics Antal Püs-
pök Úr, a' N. M. Magyar Helytartó Ta-
nátsnak Tanácsosa által temettetett-el.

Ugyan Budán az Aszszonyi szép tu-
lajdonságoknak, és a' szeléd erkölcsök-
nek nemes példáját vesztettük-el Mltós
Báró Ra'uch Katalin Aszszonyban, Méltó-
gos Komáromi Péter Úrnak, a' N. M.
Magyar Királyi Helytartó Tanács Tanácsos-
ának, és Cancellaria Directorának ked-

ves Hítrésében, a' ki hosszas betegeskedése után, életének 54-dik eszt. Jan. 2-dikán az örökké valóságra kegyes Keresztyn készülettel által költözött. Temettése pompás halotti készülettel tegnap ment végbe. A' kíséretet a' fellebb tisztelt Mélt. Püspök Úr vezette. —

Visolyból. Dec. 30-dikán. A' Farkások dühös vadsaganak, és félelemből való elgyavulásának nevezetes példáját tapasztalta, nem régiben ezen tájunk. Ugyanis Fony helységben, midőn a' szállására haza menne egy derék szalós termetű Alliszt, három farkas megtámadta. — Jó bot lévén kezében, ő magát mind addig védelmezte, míg a' bót győzte: de ez az ütésckben eltördösvén, magát tartóztatva vissza húzta a' helység szegletéhez legközelebb lévő paraszt haz felé. Még ekkor sem állottak el a' dühösök az ő üzésétől: hanem egészen a' haz pitvarának ajtajaig követték. A' honnan a' zajra hirtodult lakosok csak fejszéikkel; és vás villákkal üzhettek el a' vakmerő ellenséget. — Mindgyart negyed napra, azaz Karatsony estején Vidmány helységben egészen ellenkező történet adta elő magát; mert az Uraság Majorossa a' farkas veremben ordítást hallván, az Uraság Tisztjének hírvil adta, s az bátorságnak okaért több emberek segédelmével oda sietett, és látá, hogy a' gödörben négy farkas vagyon. A' dolognak ritkasága, és a' próba miatt a' Czigányokat is oda rendelte műzsikájokkal. De semmi ingerlés, semmi hang a' veremben lévő foglyokat meg nem indíthatta: sőt félelmekben annyira elgyavultak, hogy, mintegy a' vadsagokból kivetkezvén, a' hozzájuk leereszkedett emberek által labáikat agyarkodás nélkül fölemeltetni s rangattatni engedték, és fejeiket egymás alá dugdosnak. Ezen állapotban hagyattak három egész nap, a' midőn ügyis ünne-

pek lévén, a' szomszéd helységekből is számtalan népség jart nézésekre. Bamulasra méltó volt, hogy az egész idő alatt nem csak az elejükbé hányit ló ezombokat meg nem illették: de a' szajokhoz tett hús falatokat sem ették meg. Még különösebb volt pedig az, hogy kutyák eresztetvén hozzájuk, valamint ezek a' veremnek egy oldalába vontak magokat, úgy a' farkasok a' más oldalról meg sem mozdultak: hanem inkább össze bujtak. — Ezen nevezetes történet egy részről ugyan nagy bizonyosága, hogy a' félelem még a' vad állatokat is megszelidíti: de más részről nagy tanúsága, melly hasznos legyen a' helységeknél, ha csak egy farkas vermet is asni; mert ezen veremre éppen azon este tétetett egy eleven kacska (récze, rucza), s így a' majort nagy kartól megmentette. Tudják a' Gazdák, hogy csak egy farkas is melly pusztitást tehet a' nyajban. — Ezen foglyokat negyed nap agyon lövöldözték.

E r d é l y.

Kolosvárt. Januárius' 9-kén 1825.

A' halotti harangok' zugasa, egy új, és szivreható példaival hirdeti városunkban, az ember mulandó sorsát, valamint azt, hogy csak egy lépés van, a' létel és az enyészet között; — hogy csak egy pillantat villám sebessége választja-el; az élet hajnalát, s a' sir gyaszos homályát. Egy közönségesen tisztelt, és szeretett emberbarát Orvos-Doktor Tök. Barra István Úr, e' folyó hónap 7-kén, délelőtti tizenegy óraker, vidámon, és teljes egésséggel tér vissza egy fő rangú betegétől, s a' ni-liaja kebelébe, midőn fél óra mulva, egy véletlen és hirtelenül jött szélütés által földre terítették; s minden iparkodásai mellett, az öszvefutott Orvosoknak, délutanni egy óraker közhasznú életét, annak 55-dik esztendőjében, bót is végezte.

Bizony por és hianu az ember; a' har-
mat-csepp, melyet a' reggeli Nap első su-
gára felszaraszt — a' rózsá, mely el herv-
vad a' dél hevétől az a' lom, mely letéle
pillantatjában el is enyészik, — nem mul-
nak el hamarabb, nincsenek inkább az
enyészet alá vetve, mint a' teremtes le-
vély gyermeke, az ember, — a' ki magos
gondolatainak, legszebb érzéseinek, mo-
solygó reményekkel biztató pályájának kö-
zepette, a' hajthatatlan felsőbb Végzésék
intésére a' sírba rogyik, hogy a' setetseg
országába, a' halál örökös álmában, pi-
henje-ki magát, a' ki állott szenvedésekért.

Az élet, leg-szebb örömeit
Kette' metző halálnál,
Irgalmat, a' szerető sziv,
Könnyeivel, nem talál.
De nyugalomát fel-leli ott,
Hol szunnyadja az örök álmodt. —

Ezen halalos történetről illy szomorú Je-
lentést adtak-ki Kolosvárott: —

Nagyon ingadozó lévén elctünk, 's vál-
tozó egésségünk, több mint felebarati sze-
retet az, a' mi elremit és megdobbant,
midőn az Orvost közülünk kihalni szem-
léljük. Elkeseritt egyfelől a' felebreedt hálá-
datossági érzés, látván elhalni azt, ki ál-
tal gyógyulást, 's további életet nyertünk;
rémitve borong másfelől képzeletünkben
a' félelmes jövendő, 's midőn Védő né-
kül lattjuk magunkat, elesüggedt elmével
haladunk avál szembe. Mind ezen érzése-
ket egyszerre ébreszté-fel hennünk ezen
Nemes Varos' egyik Orvos-Doctora,
már néhai Homorod-Almászi Tekin-
tetes Barra Istvan Ur' véletlen halála,
ki ezen folyó 1825-dik esztendő első Hó-
napja' 7-dik napján délutáni egy óraker
nagyon becses életét, annak 55-dik esz-
tendő 16-dik napján délutáni egy óraker
igazítás. — A' IV-dik számú Kurirban
a' 16 dik sorban Szécsényi helyétt kell olvasni: Szécsény.

tendejében gutta-útás által hervogezé. Ked-
ves Hívesse Tekintetes Maulsch Jó-
séfa Aszszonynak, négy életben lévő
gyermekének, úgy kedves Vejenek, 's
Unokájának, és két mostoha Leányainak,
a' kiket, mint tulajdonait úgy szeretett,
egy életben lévő Testvérének, számos Atya-
fiaknak, Baratoknak, Jóakaróknak, és
Tisztelőknak, mely banattyara. Nem csak
ezen Nemes Varos, melynek 30 esztendő
alatt rendes Orvossa vala, hanem az egész
Haza esmeri az ő érdemeit. Méltan sirat-
tyak Otet Nagyok és Kicsinek egyarant; kü-
lönösen pedig az itteni Korház, mely-
nek felállítását fogva első Orvosi Igazga-
tója, és csak nem atyai Dajkálója volt.
Meghidegedett tetemci folyó Hónap' 9-kén
délutáni 3 óraker maga belső Közép-Ut-
szai Hazától egy mellette tartandó fohász-
kodás, és énekszó mellett a' közönséges
temetőbe a' nyugalomra kísértetnek;
utolsó és bővebb tisztességtétele a' jövő
Hónap' elejére halasztatván; mely annak
idejében hírül adatik. Mely illetén szo-
morú tisztességtételen, hogy minden Ren-
den és Karban lévőek megjelenni méltóz-
tassanak, ne terheltessenek, egész tiszte-
lettel, és szomoruan kéretnek.

A' Kolosvári Evang. Reformata Ekklé-
sia, már hoszasabb időtől fogva, üresség-
ben lévő negyedik Papságára Tiszt. Here-
pei Károly Urat választotta-meg; 's ezen
választása, a' Közönség nagy megelégedé-
sével, a' Mélt. Fő Consistorium által is
helyben-hagyatott, a' mihez, az említett
Tiszt. Férjfu, szép tudományja, és néhai
édes Atyjától, az ide való Kollégiom be-
cses emlékeztető egyik Professoratól, örök-
ségül nyert éliesen szollása által, teljes és
méltó just is formált. —
a' 24-dik lapon a' második hasábon felülről